

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221210292
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7221210292.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú C. C., nar. XX.XX.XXXX a maloletú K. C., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice, detí rodičov: U. C., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, J., zastúpená advokátkou JUDr. Beátou Buhlovou, Advokátska kancelária so sídlom Poštová 12, Košice a S. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX/XX, I., zastúpený advokátom JUDr. Dorian Merešš, Advokátska kancelária so sídlom Žriedlová 28, Košice, v konaní o návrhu matky na začatie konania o určenie vyživovacej povinnosti na maloleté deti a o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 2.12.2021 č.k. 14P/143/2021-45 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej C. sumou 150 Eur mesačne a na výživu maloletej K. sumou 150 Eur mesačne, ktoré výživné je povinný poukazovať k rukám matky vždy do 20. dňa v mesiaci vopred odo dňa nariadenia neodkladného opatrenia opakovane do budúcnosti. V prevyšujúcej časti návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Trvanie neodkladného opatrenia určil do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým na čas po rozvode vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp.zn: 17P/111/2021.

2. Odvolaním napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že mal za nepochybne zistené, že z manželstva rodičov, ktoré ešte stále trvá, pochádzajú maloleté dcéry C. a K., ku ktorým doposiaľ rodičovské práva a povinnosti neboli určené dohodou rodičov, ani rozhodnutím súdu. Matka podala dňa 16.08.2021 návrh na začatie konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode, ktoré je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 17P/111/2021 a toho času nie je právoplatne skončené. Z obsahu rozvodového spisu a správy kolízneho opatrovníka podaného v konaní o rozvod manželstva rodičov maloletých súd prvej inštancie zistil, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti, nakoľko otec v máji 2021 opustil spoločnú domácnosť, starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje matka a otec realizuje styk s maloletými deťmi po dohode s matkou rešpektujúc vôľu maloletých detí. Matka vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukázala najmä na to, že otec po odchode zo spoločnej domácnosti na výživu maloletých neprispieva a od mája 2021 prestal splácať aj spoločný hypotekárny úver, ktorý rodičia čerpali dňa 13.03.2021 vo výške 75.000,- Eur, pričom tento úver je zabezpečený záložným právom na nehnuteľnosť, v ktorej matka s maloletými deťmi býva. Otec vo svojom vyjadrení pred kolíznym opatrovníkom v konaní vedenom pod sp.zn.: 17P/111/2021 rovnako potvrdil, že po rozpade partnerského zväzku platil splátku hypotéky na byt vo výške 390,- Eur mesačne a naposledy ju uhradil v septembri 2021, za mesiac október splátku neuhradil údajne z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Otec pri pohovore s kolíznym opatrovníkom nepochybnil tvrdenie

matky o tom, že na maloleté deti dobrovoľne neprispieva, iba poukázal na to, že zabezpečuje maloletým deťom stravu, kým je matka v práci a že deti každý víkend trávajú s ním v jeho domácnosti. Bez ohľadu na tieto tvrdenia otca súd dospel k záveru, že matka vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia riadne osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov, nakoľko príspevky poskytované otcom na maloleté deti vo forme nákupu potravín nespĺňajú podmienku nevyhnutnej miery. Vychádzajúc z matkou vyčíslených výdavkov na domácnosť, jej osobné potreby a výdavkov na maloleté deti, ktoré pozostávajú z nájmu 200,- Eur, strava cca 200,- Eur, drogéria cca 20,- Eur, oblečenie pre deti 30,- Eur a mobil cca 30,- Eur a jej príjmu u zamestnávateľa O. spol. s r.o. J. v priemernej výške cca 500,- Eur mesačne v čistom, dospel súd prvej inštancie k záveru, že bez pravidelného príspevku otca na výživu jeho maloletých detí, by mohla byť výživa a starostlivosť maloletých ohrozená. Matka vo svojom návrhu osvedčila výdavky na maloleté deti spočívajúce v podiele nákladov na bývanie predstavujúce okrem sumy 200,- Eur mesačne na nájom aj sumu splátky hypotéky 398,16,- Eur mesačne (Zmluva o poskytnutí úveru na bývanie). Vychádzajúc zo skutočnosti, že na byt, v ktorom matka spolu s maloletými deťmi toho času býva, je zriadená záložná zmluva, ktorú je možné nútene vykonať, ak nebude riadne splácaný hypotekárny úver, ktorí zobrali obaja rodičia spoločne, je daná dôvodná obava, že by bývanie maloletých detí mohlo byť ohrozené, nakoľko zohľadňujúc aktuálne príjmy matky, tieto nie sú dostatočné na úhradu bežných výdavkov matky a maloletých, ako aj splátky hypotéky v aktuálnej výške 398,16,- Eur mesačne. Súd prvej inštancie lustráciou v Sociálnej poisťovni zistil, že otec je evidovaný ako zamestnanec spoločnosti S. T. s.r.o. od 14.1.2020, jeho pracovný pomer toho času trvá, vymeriavací základ za obdobie od 06/2021 do 09/2021 činil každý mesiac 94,60,-Eura, okrem toho je otec zamestnaný aj na dohodu o pracovnej činnosti v spoločnosti D. K. s.r.o. od 1.1.2021. Podľa údajov zistených v Obchodnom registri otec je zároveň jediným spoločníkom a konateľom uvedenej spoločnosti. Otec sám pri pohovore s kolíznym opatrovníkom v konaní 17P/111/2021 uviedol, že je konateľom firmy S. T., s.r.o. a jeho čistý mesačný príjem predstavuje 1.700 - 2.000,- Eur, s možným poklesom príjmu za posledné 2-3 mesiace, ktorý otec bližšie nešpecifikoval. Aj napriek poklesu príjmu, je otec podľa jeho vlastného vyjadrenia schopný priebežne hradiť hypotekárny úver vo výške 400,- Eur mesačne, ktorý čerpal zrejme spolu s priateľkou na rekonštrukciu novonadobudnutého domu, ktorého sú podľa jeho vyjadrenia obaja vlastníkami. Z vyjadrenia otca nevyplýva, či sa priateľka na úhrade tohto nového hypotekárneho úveru podieľa, avšak je zrejmé, že v tomto rodinnom dome okrem otca býva aj jeho priateľka a jej štyria rodinní príslušníci a je preto prirodzené, že by sa mali podieľať aj na ostatných výdavkoch domácnosti, nie len na úhrade stravy. Súd poukazuje tiež na skutočnosť, že v zmysle potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice je otec poberateľom aj prídavkov na maloleté deti v aktuálnej výške 51 Eur mesačne. Na základe uvedeného je teda zřejmý značný nepomer príjmov medzi rodičmi, a to v neprospech matky. Súd prvej inštancie mal preto za to, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia na určenie výživného na maloleté deti zo strany ich otca spĺňa podmienky § 366 CMP. Matka dostatočným spôsobom osvedčila potrebu a naliehavosť predbežnej úpravy pomerov, keďže starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje matka, pričom otec na výživu maloletých pravidelne neprispieva, ktorú skutočnosť otec vo svojom vyjadrení pred kolíznym opatrovníkom v konaní vedenom pod sp.zn.: 17P/111/2021 potvrdil a od 09/2021 otec nespláca ani hypotekárny úver, ktorý zaťažuje nehnuteľnosť patriacu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov - rodičov, v ktorej matka s maloletými deťmi býva. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava pomerov maloletého dieťaťa. Pokiaľ sa otec na výžive a potrebách maloletých detí pravidelne nepodieľa a ich výživa a starostlivosť by tým mohla byť ohrozená, považuje súd za nevyhnutné predbežne upraviť jeho pomery vo vzťahu k maloletým deťom a zabezpečiť pravidelné príspevky na ich výživu zo strany otca tak, aby matka, ktorá sa o maloleté deti stará, mohla potreby detí priebežne uhrádzať a zabezpečovať. Ustanovenie § 366 CMP upravuje podmienky nariadenia neodkladného opatrenia uložením povinnosti platiť výživné v nevyhnutnej miere, ak nastane situácia, že výživa dieťaťa je ohrozená. Neodkladným opatrením sa výživné určuje v nevyhnutnej miere a je určené na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu. Na vydanie takéhoto rozhodnutia postačí osvedčenie, že osoba povinná poskytovať výživné je rodičom a osvedčenie schopností a možností povinného rodiča. Skutočnosť, že faktickú osobnú starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje matka, ktorá síce dosahuje pravidelný príjem zo zamestnania, ale tento príjem nepostačuje na úhradu základných potrieb matky a maloletých detí a otec má príjem z podnikania aj výkonu zamestnania, no podľa zhodného vyjadrenia rodičov na výživu maloletých detí k rukám matky pravidelne neprispieva, považoval súd za dostatočne odôvodňujúcu pre nevyhnutnosť neodkladným opatrením dočasne upraviť vyživovaciu povinnosť otca voči maloletým deťom. Danosť nároku a potreba určiť vyživovaciu povinnosť otca voči maloletým deťom vyplýva zo zistenia, že vyživovacia povinnosť otca voči maloletým doteraz nebola určená a otec si

od času kedy opustil spoločnú domácnosť neplní dobrovoľne vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ ide o samotnú výšku výživného, súd prvej inštancie sa nestotožnil s výškou výživného navrhovaného matkou, pretože ju súd považuje za neprimeranú a nespĺňajúcu kritériá ustanovené v § 366 CMP, t.j. kritérium nevyhnutnej miery, v rámci ktorej sa rozsah výživného v neodkladnom opatrení zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Je nesporné, že maloleté vo veku 11 a 14 rokov majú aj podľa vyjadrenia matky výdavky primerané ich veku na zabezpečenie základných potrieb, t.j. strava, ošatenie, hygienické potreby, zdravotná starostlivosť a podiel nákladov na bývanie. Súd dospel k záveru, že s prihliadnutím najmä na vek maloletých detí a ich potreby, pri zohľadnení výšky príjmu matky a otca, je výživné vo výške 150 Eur mesačne na každé maloleté dieťa primerané na zabezpečenie ich výživy v nevyhnutnej miere. Povinnosť prispievať na výživu maloletých a konkrétna výška výživného bude ustálená v konaní vo veci samej, kde súd bude zisťovať možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ako aj odôvodnené potreby maloletých. Súdom určené výživné v tomto rozhodnutí sleduje záujem maloletých detí, povinnosť otca prispievať na ich výživu v nevyhnutnej miere a zodpovedá aj možnostiam a schopnostiam povinného, zohľadňujúc tiež realizáciu styku otca s maloletými deťmi, v rámci ktorého otec zrejme poskytuje maloletým deťom bežné plnenia (napr. zabezpečenie stravy počas pobytu maloletých detí v jeho domácnosti). Vzhľadom na tieto skutočnosti súd prvej inštancie upravil vyživovaciu povinnosť na maloleté deti v nevyhnutnej miere tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, odo dňa nariadenia neodkladného opatrenia opakovane do budúcnosti a v prevyšujúcej výške návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal otec v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie, prípadne, aby sám vo veci rozhodol tak, že mu určí vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom vo výške 70 Eur mesačne na každé dieťa.

4. Otec svoje odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj tým, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa otca matka neuniesla osvedčenie nároku a súd zavádzala nepravdivými tvrdeniami, ktoré si súd osvojil ako pravdivé, bez ďalšieho skúmania a verifikovania daných skutočností. Otec namieta tvrdenie matky o tom, že jeho príjem je vo výške 1.700 Eur až 2.000 Eur. Uviedol, že je jediným spoločníkom a konateľom v obchodnej spoločnosti S. s.r.o., IČO: XX XXX XXX. Z účtovnej závierky za rok 2020 je zrejme, že spoločnosť vykázala za účtovné obdobie zisk 12.379,11 Eur. Zo mzdového listu je zrejme, že poberá výplatu na čiastočný pracovný úväzok vo výške 76,98 -85,68 Eur mesačne. Uvedené skutočnosti podložil listinnými dôkazmi, kópiou Daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby S. T. s.r.o., IČO: XX XXX XXX, za rok 2020; účtovnú závierku zostavenú k 31.12.2020; pohyby na bežnom účte, ktorý má otec vedený v Tatra banke; mzdový list za rok 2021 preukazujúci príjem otca z hlavného pracovného pomeru v spoločnosti S. T. s.r.o. Teda otec má za to, že z týchto ním predložených dôkazov je zrejme, že tvrdenia matky o jeho príjmoch sú nepravdivé a súd tieto tvrdenia žiadnym spôsobom neverifikoval. Otec tiež uviedol, že kolíznemu opatrovníkovi neuviedol reálnu výšku príjmu, ale uviedol výšku príjmu, ktorú uvádzal banke pri čerpaní hypotekárneho úveru, ktorá však nie je reálnou výškou. V apríli 2021 bol nútený opustiť spoločnú domácnosť, nakoľko ho manželka zo spoločnej domácnosti vyhodila, potreboval si zabezpečiť nové bývanie a keďže nedisponoval finančnými prostriedkami, na kúpu nehnuteľnosti si zobral hypotekárny úver vo výške 100.000 Eur. Úver použil na kúpu nehnuteľnosti do podielového spoluvlastníctva s jeho terajšou partnerkou, ktorá je druhou podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu v I. s rovnakým spoluvlastníckym podielom, 1 k celku. V uvedenom dome aktuálne bývajú. Mesačná splátka na hypotekárny úver je 383,76 Eur. Otec poukázal na jeho priemerné výdavky na stravu 120 Eur mesačne, na drogériu 25 Eur mesačne, cestovne do zamestnania, resp. na miesto podnikania mesačne zhruba 150 Eur mesačne, vodné 30 Eur mesačne, plyn 120 Eur mesačne. Situácia v oblasti podnikania sa za posledné mesiace výrazne zhoršila. Podniká v oblasti dopravy, pričom výška jeho príjmu závisí od množstva vykonanej dopravy pre zmluvných partnerov, pričom tieto obraty sa oproti roku 2020 znížili asi na 1/3. Otec má za to, že jeho príjmy a jeho výdavky nie sú také, aby mohol plniť vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom vo výške ako rozhodol súd v napadnutom uznesení. Takáto výška vyživovacej povinnosti ho dáva do finančne ohrozujúcej situácie s možnými trestnoprávnymi následkami. Otec uviedol, že v jeho finančných možnostiach je plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom vo výške 70 Eur mesačne na každé dieťa, čo podľa neho korešponduje s odôvodnenými potrebami maloletých detí. Otec má za to, že súd uznesenie nedostatočne odôvodnil, keď konkrétne konštatoval len, že súd dospel k záveru, že s prihliadnutím na vek maloletých detí a ich potreby, pri zohľadnení príjmov otca a matky, je výživné vo výške 150 Eur mesačne na každé maloleté

dieťa primerané na zabezpečenie ich výživy v nevyhnutnej miere. Otec na základe uvedeného má za to, že uviedol a predložil aj nové dôkazy, resp. dôkazy vyvracajúce nesprávnosť skutkových zistení zo strany súdu, ktorý následne nesprávne aplikoval právne posúdenie veci.

5. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že predmetné odvolanie považuje za nedôvodné. Matka má za to, že súd posúdil vec na základe ním zistených skutočností a tiež dôkazov nachádzajúcich sa v spise sp.zn: 17P/111/2021, v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Vychádzal pri rozhodovaní z dôkazov, ktoré mal v čase rozhodovania k dispozícii, teda aj z podaní a procesných úkonov otca, učených aj prostredníctvom kolízneho opatrovníka, určeného v konaní. Podľa matky súd pri rozhodovaní starostlivo skúmal všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať a mať vplyv na postavenie otca. Súd vec posúdil a rozhodol prioritne v záujme maloletých detí tak, aby ich výživa nebola žiadnym spôsobom ohrozená. Matka namieta nepravdivosť tvrdení otca o jej údajnom zavádzaní súdu nepravdivými tvrdeniami, keď informáciu o jeho príjme v rozsahu 1.700 Eur až 2.000 Eur uviedol preukázateľne v konaní samotný otec a teda nejde o mylnú, či účelovú informáciu matky. Matka tiež zdôraznila, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom má nespornú prednosť pred ostatnými záväzkami rodičov, čo otec svojim preukázateľne nezodpovedným konaním a finančnými záväzkami, ktorými sa zaťažil (takmer 400 Eur mesačne úverová splátka na dom), či nedôvodné finančné plnenie za iných (náklady za bývanie a stravu spolubývajúcich v dome) absolútne nerešpektuje. Vzhľadom na uvedené matka navrhuje napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

6. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP).

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

10. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 a § 66 CMP a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a na zdôraznenie jeho správnosti dodáva, že doposiaľ zistené skutočnosti preukazujú naliehavú potrebu okamžitého zásahu súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko matka osvedčila naliehavosť tejto potreby danej záujmom maloletých detí. Pre vyhoviecie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia totiž musí byť navrhovateľom hodnoverne osvedčená dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj existencia skutočností odôvodňujúcich potrebu bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavy, že exekúcia bude ohrozená. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že rozhodovanie o neodkladnom opatrení je konaním o dočasnom opatrení, ktorého zmyslom a účelom je rýchla (bezodkladná) a účinná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci. Nepredstavuje samo osebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval, aké dôkazy vykoná a ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí, preto sú jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie

o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia údaje a informácie obsiahnuté v spise, predovšetkým v návrhu a listinách predložených navrhovateľom, prípadne inými účastníkmi konania.

14. Odvolací súd zdôrazňuje, že plnenie vyživovacej povinnosti majú obaja rodičia, pričom vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem plnenia. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť, ďalej je to plnenie vyživovacej povinnosti vo forme poskytovania vecných plnení napr. bývania alebo stravovania a plnenie vo forme platenia výživného ako peňažného príspevku na uhrádzanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení (bývanie, strava, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti) a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Vodiacom zásadou na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Za schopnosti každého rodiča je potrebné považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia. Tento však treba pri posudzovaní ďalej modifikovať možnosťami rodiča, ktoré rozširujú reálne dosahovaný zárobok o možnosti podmienené subjektívnymi vlastnosťami. Pri určení výšky výživného je rozhodujúci príjem, ktorý rodič reálne mohol dosahovať. Rodičia sú povinní plne rešpektovať svoju vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené.

15. V súlade s ustanovením § 366 CMP súd môže nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere, avšak iba za splnenia podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia vo veciach výživného, ktorou je osvedčenie skutočností, že bez zásahu súdu do pomerov účastníkov by bolo ohrozené zabezpečovanie výživy oprávneného, v tomto prípade maloletých detí. Podstatným je teda preukázanie, že potreby oprávneného dieťaťa v konkrétnej situácii, v ktorej sa dieťa nachádza, nie sú uspokojované ani v nevyhnutnej miere.

16. Odvolací súd po preskúmaní uznesenia, ako aj obsahu spisu dospel k záveru, že splnenie uvedenej podmienky vyplýva priamo z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z vyjadrení oboch rodičov, či už v prebiehajúcim konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode, ale predovšetkým z písomných podaní rodičov v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Z nich je totiž nepochybné, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti. Otec opustil spoločnú domácnosť v apríli 2021. Na výživu maloletých detí otec dobrovoľne neprispieva. Od októbra 2021 otec prestal splácať hypotekárny úver, ktorý rodičia zobrali spoločne v marci 2021. Uvedené konanie otec v odvolaní obhajoval tým, že matka maloletých detí ho zo spoločnej domácnosti vyhodila, a preto si potreboval zabezpečiť bývanie. Nemal finančné prostriedky, preto si zobral hypotekárny úver vo výške 100.000 Eur, ktorý použil na kúpu domu v I.. K zabezpečeniu výživného na maloleté deti uviedol, že maloletým zabezpečuje výživu v čase keď sú u neho. Otec okrem iného namietal aj výšku výživného na maloleté deti, nakoľko podľa jeho názoru s odôvodnenými potrebami maloletých detí korešponduje výživné vo výške 70 Eur mesačne na každé dieťa, ktorá suma výživného je v jeho finančných možnostiach. Otec sa opiera o svoje príjmy a následne výdavky, z čoho vyvodzuje svoju finančnú neschopnosť platiť na výživu maloletých výživné vo výške určenej napadnutým uznesením súdu.

17. Otec namietal výšku oprávnených výdavkov maloletých detí, avšak tento subjektívny pocit otca, že oprávnené výdavky na deti sú nižšie než uviedla matka maloletých, otec ničím nepreukázal, neuviedol, ako dospel k takémuto názoru, že výdavky na deti vo veku 11 a 14 rokov sú nižšie. Otec namietal, že na výživu detí prispieva nákupom potravín alebo vecí, ktoré deti potrebujú, čo matka maloletých nepoprela, avšak nemožno mať za to, že nepravidelným nákupom potravín, a to podľa uváženia otca, čo sa týka rozsahu a nákladov na tento nákup, je plnenie vyživovacej povinnosti zo strany otca vyčerpané. Je totiž neprípustné, aby otec sám rozhodoval, kedy a v akej výške takto na výživu detí prispeje. Medzi opodstatnené výdavky na maloleté deti totiž nepatria len výdavky na stravu, ale aj výdavky na ošatenie, obuv, výdavky na bývanie, výdavky na vzdelávanie v zmysle zakúpenia pomôcok do školy a náhodné výdavky, napríklad súvisiace so zdravotnou starostlivosťou. Príjem matky je z predložených dôkazov preukázateľne nižší, a okrem toho je nútená splácať aj hypotekárny úver vo výške 75.000 Eur, ktorý zobrali ešte spoločne s otcom maloletých detí, pričom splatenie tohto úveru je zabezpečené záložným právom na byt, v ktorom matka s maloletými býva, a teda jeho nesplácaním by mohli prísť o bývanie. Otec sa od októbra 2021 nepodieľa na splácaní tohto spoločného úveru, naopak zobral

ďalší úver vo výške 100.000 Eur, ktorý použil na kúpu domu, v ktorom tak ako poznamenal aj súd prvej inštancie, bývajú aj ďalšie otcovi cudzie osoby, ktoré sa na splácaní tohto úveru nepodieľajú. Správanie sa otca v otázke zabezpečovania jeho príjmov a korigovania výdavkov, nie je ním usmerňované tak, aby neohrozovalo jeho schopnosť zabezpečovať výživné pre maloleté deti, čo je povinnosťou každého rodiča. Otec namieta výšku jeho vyživovacej povinnosti aj tým, že situácia v oblasti jeho podnikania sa za posledné 4-6 mesiace výrazne zhoršila, nakoľko jeho podnikateľská činnosť spočíva v doprave a výška jeho príjmov závisí od množstva vykonanej dopravy pre zmluvných partnerov, pričom tieto obraty sa oproti roku 2020 mali znížiť asi na 1/3. Uvedená skutočnosť však nebola nijakým spôsobom osvedčená, otec nepreukázal, že k takémuto zníženiu jeho príjmov došlo a navyše podnikanie je vždy spojené aj s rizikom straty, a napriek tomu si otec zvolil takýto spôsob získavania príjmov. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že rodič je povinný usmerňovať všetko svoje konanie v oblasti získavania príjmov tak, aby nedochádzalo k ohrozovaniu jeho možnosti plniť vyživovaciu povinnosť k svojim maloletým deťom. Preto tvrdenia otca o tom, že výživné na jeho maloleté dcéry by ho dostalo do finančne ohrozujúcej situácie, nie sú dostatočné na to, aby odôvodňovali potrebu zrušenia otcom napadnutého uznesenia, ktorým bola dočasne upravená vyživovacia povinnosť na maloleté deti v nevyhnutnej miere.

18. Odvolací súd vychádzajúc z uvedeného dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že vzhľadom na príjem matky a jej preukázané odôvodnené výdavky, do ktorých patrí aj zabezpečovanie všetkých nevyhnutných potrieb maloletým, bez pravidelného príspevku na výživu maloletých od otca, by mohlo byť toto zabezpečovanie nevyhnutných potrieb ohrozené. Keďže otec prestal na výživu maloletých detí prispievať dobrovoľne, je nevyhnutné, aby ho k tejto povinnosti zaviazal súd.

19. Odvolací súd zdôrazňuje, že zisťovanie schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, ako aj rodiča zabezpečujúceho osobnú starostlivosť o deti, prípadná zmena pomerov účastníkov, ako aj skúmanie odôvodnených potrieb maloletých, bude predmetom dokazovania vo veci samej, v rámci ktorého súd vyhodnotí dôvodnosť výdavkov maloletých detí, ako aj výdavkov rodičov z hľadiska ich účelnosti a nevyhnutnosti. V rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia sa však dokazovanie nevykonáva, nakoľko pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Skutočná výška opodstatnených a odôvodnených nákladov maloletých detí, ako aj príjmové a výdavkové pomery na strane oboch rodičov budú predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. Avšak do tohto času zákon umožňuje nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere. Nariadeným neodkladným opatrením je povinná osoba zaviazaná platiť výživné len v nevyhnutnej miere tak, aby to postačovalo aspoň na uhrádzanie základných nevyhnutných životných nákladov. Súd prvej inštancie správne ustálil, že je potrebné otca zaviazat' vyživovacou povinnosťou, keďže na základe tvrdení matky a potvrdil to aj samotný otec, od jeho odchodu zo spoločnej domácnosti neprispieva na úhradu nákladov maloletých detí, ani na náklady domácnosti. Je zrejmé, že nie je v možnostiach matky z jej príjmu zaplatiť všetky náklady na deti, a preto aby nedošlo k ohrozeniu výživy maloletých detí, je nevyhnutné, aby na financovanie ich potrieb pravidelne prispieval aj otec. Keďže otec dobrovoľne na výživu detí prestal platiť, je dôvodné ho k plneniu tejto povinnosti zaviazat' rozhodnutím súdu. Preto na čas do rozhodnutia súdu vo veci samej o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom je osvedčená potreba neodkladne upraviť pomery účastníkov najmä s ohľadom na záujem maloletých detí. Berúc do úvahy vek maloletých a výšku nákladov na deti v ich veku vo všeobecnosti, ako aj príjmové pomery otca a jeho životný štandard, ktorý je zrejмый z výdavkov, ktoré na svoju osobu vyčíslił v odvolaní, podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne zaviazal otca na platenie výživného na maloleté po 150 Eur mesačne na každé dieťa, keďže zohľadniac aj vyživovaciu povinnosť matky uvedená suma pokryje nevyhnutné náklady maloletých tak, aby bola zabezpečená ich výživa na čas do rozhodnutia vo veci samej v nevyhnutnej miere.

20. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutočný stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého uznesenia presvedčivé a odvolací súd sa s jeho závermi stotožňuje. Preto z vyššie uvedených dôvodov potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP a nakoľko sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v odôvodnení sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP.

21. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).